

Книгата на Даниил — Шестдесет и седма

Пророчески прозрения: Ислямът, 11 септември 2001 г. и Денят на източния вятър

Jeff Pippenger

2024-01-31

Ислямът на третото горко навлезе в пророческата история на 11 септември 2001 г. и незабавно бе възпрян. По онова време късният дъжд започна да се излива, но беше „измерен“.

С мярка, когато той пуска да израства, Ти ще се препираш с него; Той възпира бурния Си вятър в деня на източния вятър. Затова чрез това ще се очисти беззаконието на Яков; и това е целият плод от отнемането на греха му: когато направи всички камъни на олтара като варовикови камъни, строшени на късове, ашерите и кумирите няма да останат изправени. Но укрепеният град ще запустее, и обиталището ще бъде изоставено и оставено като пустиня; там телето ще пасе, там ще ляга и ще изяжда клоните му. Когато клонките му изсъхнат, ще бъдат отчупени; жените ще дойдат и ще ги запалят; защото това е народ без разум; затова Онзи, Който ги е създал, няма да им покаже милост, и Онзи, Който ги е образувал, няма да им окаже благоволение. И в онзи ден Господ ще овършее от течението на реката до Египетския поток, а вие ще бъдете събрани един по един, о, синове Израилеви. И в онзи ден ще затръби голямата тръба, и ще дойдат онези, които бяха готови да загинат в асирийската земя, и прогонените в египетската земя, и ще се поклонят на Господа в светия хълм в Йерусалим. Исаия 27:6–13.

„Денят на източния вятър“ обозначава настъпването на късния дъжд, а също и исляма на третото горко. Той също така отбелязва началото на историята, в която „беззаконието на Яков се очиства“. Денят на източния вятър настъпи на 11 септември 2001 г., и в този момент започна съдът над живите. Съдът над живите е заключителното дело на третия ангел, и именно там започна премахването на греховете на сто четиридесет и четирите хиляди. Това има предвид Исаия, когато написа: „Чрез това.“

Думите, предхождащи „Чрез това“, са: „С мярка, когато я изпращаш, ще се разправяш с нея; Той задържа бурния Си вятър в деня на източния вятър.“ „Чрез това“ посочва конкретните изпитващи истини, които очистват греха от онези, които са представени като Яков. Тези истини включват събитието (11 септември), което отбелязва идването на късния дъжд. Тези истини включват определението за късния дъжд като „вест“, а „вестта“ е ислямът. Те включват истината, че „източният вятър“ е ислямът на третото Горко, и включват пророческата характеристика на последвалото ограничаване на исляма (задържа).

Самото изпитание е представено чрез „разискването“, което започна на 11 септември 2001 г. На Еремия, когато представяше първото разочарование, бе даден съвет да се „върне“ при Бога и да отдели скъпоценното от нищожното. „Плодът“ на изпитващата вест поражда две

категории поклонници.

Съдът над безумния е представен така: „когато направи всички камъни на олтара като варовикови камъни, които се разбиват на късове, ашерите и идолите няма да устоят.“ Исая се позовава на изреченото осъждение срещу онези, които преобръщат всичко с главата надолу, в двадесет и осма и двадесет и девета глава. Те са онези, които не могат да разберат запечатаната книга. Делото (плодът) на нечестивите трябва да се счита за грънчарска глина.

Затова, ето, Аз пак ще извърша чудно дело сред този народ, наистина чудно дело и изумление; защото мъдростта на мъдреците му ще погине и разумът на благоразумните му ще се скрие. Горко на онези, които дълбоко се стараят да скрият намерението си от Господа, и делата им са в тъмнина, и казват: Кой ни вижда? и кой ни познава? О, вашето преобръщане на нещата с главата надолу ще се счете ли като глината на грънчаря? Защото ще каже ли изделиято за онзи, който го е направил: Той не ме е направил? Или ще каже ли образуваното за онзи, който го е образувал: Той няма разум? Исая 29:14–16.

Делото на нечестивите ще бъде като грънчарска глина, а в двадесет и седма глава тяхното дело е представено по подобен начин — като варовикови камъни, които се разбиват на късове. Варта или грънчарската глина лесно се стриват на прах, и символът на делото по превръщането на „всички камъни на олтара като варовикови камъни, разбити на късове“, както и делото по събарянето на „горичките и идолите“, така че те „няма да се оправят“, е делото, представено чрез реформата на цар Йосия. В последното съживление и реформация, представени чрез реформата на Йосия, адвентната корпоративна структура ще бъде пуста, защото „укрепеният град ще запустее, и жилището ще бъде изоставено, и оставено като пустиня“. Всичките им дела, тоест хилядите църкви, училища, колежи, университети, болници и административни сгради по целия свят, пророчески ще бъдат стрити на безполезен прах.

Членството също ще бъде запустяло, защото онези „люде без разум“ ще бъдат като „изсъхнали“ „клони“, които „ще бъдат отчупени“ „и хвърлени в огъня“, понеже „Онзи, Който ги е създал, няма да им покаже милост, и Онзи, Който ги е образувал, няма да им окаже благоволение.“

Когато отделянето, извършвано чрез изпитващата вест, бъде завършено, вторият глас от осемнадесетата глава на Откровението призовава другото Божие стадо да излезе от Вавилон; защото в онзи ден „ще се случи“, че „ще се затръби с великата тръба; и ще дойдат онези, които бяха близо до загиване в асирийската земя, и изгнаниците в египетската земя, и ще се поклонят на Господа в святата планина в Ерусалим“.

Откъсът (Исая двадесет и седма глава, стихове осми до тринадесети), който разглеждаме, посочва пророческата история, започнала на 11 септември 2001 г., и илюстрира изпитанието и очистването на онези, които в крайна сметка ще призват другото Божие стадо да излезе от Вавилон. Началните стихове на същата глава посочват песен, която трябва да бъде изпята именно в течение на тази история.

В оня ден пейте за нея: лозе на червено вино. Аз, Господ, го пазя; ще го напоявам всеки миг; за да не му навреди някой, ще го пазя нощ и ден. Ярост няма в Мен; кой би изправил срещу Мен в бой тръни и бодили? Бих минал през тях, бих ги изгорил всички заедно. Или нека се хване за силата Ми, за да склучи мир с Мен; и мир ще склучи с Мен. Той ще направи онези, които произлизат от Яков, да пуснат корен; Израил ще разцъфти и ще напъпне, и ще изпълни лицето на света с плод. Него ли е поразил, както порази онези, които го поразяваха? или е убит според клането на онези, които бяха убити от него? Исая 27:2–7.

Песента за лозето е песента, която най-напред определя Божия народ като лозе, което Той е възлюбил и за което се е грижил. След това тя представя обещание за приемане за всеки, който би пожелал да се хване за Христовата праведност. После тя посочва обещанието за изливането на Светия Дух, представено чрез две фази на дъжда. Първата фаза на дъжда съживява цветовете и пъпките, а втората фаза изпълва земята с плод.

Песента за лозето е песента, която определя периода от време, когато Бог отминава един предишен избран народ, докато влиза в завет с нов избран народ. Стихове осми и следващите просто повтарят и разширяват началните стихове на главата. Първият стих на главата посочва същото събитие, което в осми стих е определено като „деня на източния вятър“.

В онзи ден Господ ще накаже с тежкия Си и велик, и силен меч левиатана, бързия змей, да, левиатана, оня извиващ се змей; и ще убие змея, който е в морето. Исая 27:1.

Змеят е Сатана, но във вторичен смисъл това беше езическият Рим.

„Така, докато змеят, преди всичко, представлява Сатана, той е, във вторичен смисъл, символ на езическия Рим.“ Великата борба, 439.

Десетте царе на езическия Рим в седма глава на Даниил и в дванадесета глава на Откровение представляват десетте царе от Откровение седемнадесета глава — в последните дни.

„Царе, владетели и управители са поставили върху себе си белега на антихриста и са представени като змея, който отива да води война със светиите — с онези, които пазят Божиите заповеди и имат вярата на Исус.“ Свидетелства към служителите, 38.

Първи стих на Исая 27 посочва началото на съда над змея, който започна в деня на източния вятър, на 11 септември 2001 г. Съдът над земните царе и техните глобалистски търговски партньори се извършва, когато финансовата структура на земята бъде унищожена от „източен вятър“ сред „морета“.

Защото, ето, царете се събраха, преминаха заедно. Видяха това и се смаяха; смутиха се и побързаха да се отдалечат. Страх ги обзе там и болка, като на жена, която ражда. Ти строшаваш тарсийските кораби с източен вятър. Псалми 48:4–7.

Исая, глава двадесет и седма, стихове първи до седми, е повторена и разширена в стихове осми до тринадесети. Това показва, че в „деня на източния вятър“ царете и търговците на

земята ще бъдат изправени пред страх, и техният страх се засилва в хода на историята оттогава нататък. Този страх разкрива нелогичните и прибързани действия на прогресивните глобалисти на планетата Земя още от 11 септември 2001 година насам, докато те прокарат своята програма по-далеч и по-агресивно, отколкото би било логично да се очаква. Сатана и неговите представители — търговците и царете на земята (глобалистите), като символи на змея — знаят, че времето им е кратко.

Затова веселете се, небеса, и вие, които обитавате в тях. Горко на жителите на земята и на морето! защото дяволът слезе при вас с голям гняв, понеже знае, че му остава малко време. Откровение 12:12.

Денят на източния вятър, който породил икономическата криза през 2001 година и който оттогава само се е влошавал, независимо каквото и да се опитват да твърдят глобалистките медии, е въпросът, пред който е изправен светът в момента, когато змеят знае, че времето му е кратко. Тогава той засилва действията си за установяване на контрол над цялата земя и прави това, когато „горко“ (третото горко) се стоварва върху „живеещите на земята и морето“.

Появата на исляма от третото „Горко“ (източния вятър) на 11 септември 2001 г. предизвика икономическо бедствие, което принуди глобалистите да ускорят усилията си да наложат едно световно правителство върху планетата Земя. Но ислямът продължава да изпълнява своята роля. Може би най-сериозното разкритие за исляма като символ в библейското пророчество се намира в първото споменаване на исляма.

И ангелът Господен ѝ каза: Ето, ти си бременна и ще родиш син, и ще го наречеш Исмаил; защото Господ чу твоето страдание. И той ще бъде див човек; ръката му ще бъде против всеки човек, и ръката на всеки човек — против него; и ще живее пред лицето на всичките си братя. Битие 16:11, 12.

Божие Слово никога не се проваля. Докато ислямът продължава да поражда болка като жена в родилни мъки, някои, които биха могли дори да приемат, че ислямът е посочен в библейското пророчество, все още не са осмислили явния факт в тези два стиха. Някои може да разбират, че именно ислямът събира всеки човек на планетата Земя, за да се противопостави на общ враг, и това, разбира се, е вярно. Но последната фраза в стиха е по-сериозната истина. Светът бе разтърсен от 11 септември 2001 г., а неотдавна бе разтърсен отново от тазгодишното нападение на „Хамас“ срещу Израил на 7 октомври. Но никой не желае да види, че духът на война и внезапно разрушение е „пред лицето на всички“ братя на Исмаил.

Какъв вид опустошение ще бъде извършено, когато бъде осъществена внезапна атака от такива ислямски нации като Саудитска Арабия, Обединените арабски емирства, Катар, Кувейт, Бруней и Бахрейн? Духът на Исмаил е във „всичките му братя“, и войната, която досега бе предизвикана от третото Горко чрез страни като Афганистан или Ирак, ще бъде съвсем различна, когато пророчеството за Исмаил се изпълни напълно. Колко ядрени бомби притежава Пакистан?

Пророческата характеристика на ислямската война, както е показана в първото и второто ислямско „горко“, са внезапните, изненадващи нападения. Има ли достатъчно финансови средства в заможните ислямски народи, за да се осигури тайно или да се произведе въоръжение, което да е по-усъвършенствано и по-смъртоносно от самолети, натоварени с гориво, автомобилни бомби, горящи гуми, изнасилване и ножове? На Божието Слово трябва ли да се вярва?

Всички скъпоценности от съня на Милър стават изпитващи истини в последните дни, дори и само поради факта, че тези истини са били отхвърлени и пророчеството посочва, че те ще бъдат възстановени. Но някои от тези скъпоценности, като делото на Христос в небесното светилище и ислямът от третото „Горко“, посочват предсказания, които се изпълняват едва в самите последни дни. Едното представя делото на Христос в Пресветото място, което несъмнено е настояща изпитваща истина, а другото посочва вестта на Среднощния вик, която отново е настояща изпитваща истина.

Нишката, която сплита заедно милеритското движение и времето на края през 1989 година, което на свой ред въвежда движението на сто четиридесет и четирите хиляди, е „седемте времена“, които бяха първият скъпоценен камък на Милър и първото нещо, което бе оставено настрана, когато адвентизмът напусна старите пътеки. Сто двадесет и шест години от бунта през 1863 година до времето на края през 1989 година представляват „седемте времена“. Двете хиляди петстотин и двадесет бяха разделени на два периода по хиляда двеста и шестдесет, а една десета, или един десетък, от хиляда двеста и шестдесет е сто двадесет и шест. Камъкът, който зидарите отхвърлиха, е толкова дълъг, че свързва първото и последното движение на трите ангела. С това той показва, че истината за „седемте времена“ е също и настояща изпитваща истина, и че тя е истината, която престава да бъде просто основният камък и става главата на тъгла.

Сега ще прекратим разглеждането на нарастването на знанието в милеритското движение, представено чрез видението при реката Улай в книгата на Даниил, и ще насочим вниманието си към видението при реката Хидекел, което представлява нарастването на знанието в движението на сто четиридесет и четирите хиляди.

След това ще започнем с разглеждане на четирите поколения на адвентизма, които обхващат сто двадесет и шестте години от 1863 до 1989.

Ще започнем това изследване в следващата статия.

И стана в шестата година, в шестия месец, в петия ден на месеца, когато седях в дома си и юдовите старейшини седяха пред мене, че там върху мене слезе ръката на Господа Бога. Тогава погледнах, и ето подобие като вид на огън: от видимостта на кръста Му надолу — огън; а от кръста Му нагоре — като вид на сияние, като блясък на кехлибар. И Той простря образ на ръка и ме хвана за кичур от главата ми; и духът ме издигна между земята и небето и ме заведе в Божии видения в Йерусалим, при входа на вътрешната порта, която гледа към север, гдето беше седалището на идола на ревността, който предизвиква ревност. И ето, славата на Израилевия Бог беше там, според видението,

което бях видял в полето. Тогава ми каза: Сине човешки, подигни сега очите си към север. И аз подигнах очите си към север, и ето — на север, при входа на олтарната порта, беше този идол на ревността. И още ми каза: Сине човешки, виждаш ли какво вършат те? Големите мерзости, които Израилевият дом извършва тук, та да се отдалеча от светилището Си? Но обърни се още веднъж и ще видиш по-големи мерзости. И ме заведе при входа на двора; и когато погледнах, ето, дупка в стената.

Тогава ми каза: Сине човешки, прокопай сега в стената. И когато прокопах в стената, ето, врата. И ми каза: Влез и виж нечестивите мерзости, които вършат тук. И така, влязох и видях; и ето, всякакви образи на пълзящи твари и мерзки зверове, и всички идоли на Израилевия дом, изобразени по стената навсякъде наоколо. А пред тях стояха седемдесет мъже от старейшините на Израилевия дом, и сред тях стоеше Язания, син Сафанов, всеки със своята кадилница в ръката си; и гъст облак от тамян се издигаше нагоре. Тогава ми каза: Видя ли, сине човешки, какво вършат в тъмнината старейшините на Израилевия дом, всеки в стаите на своите идолски образи? Защото казват: Господ не ни вижда; Господ е оставил земята. Каза ми още: Обърни се пак и ще видиш още по-големи мерзости, които вършат. Тогава ме доведе до входа на портата на Господния дом, която беше към север; и ето, там седяха жени и плачеха за Тамуз. И ми каза: Видя ли това, сине човешки? Обърни се пак и ще видиш мерзости, по-големи от тези. И ме въведе във вътрешния двор на Господния дом; и ето, при входа на храма Господен, между притвора и олтара, имаше около двадесет и пет мъже, с гърбове обърнати към храма Господен, а лицата им към изток; и се покланяха на слънцето към изток. Тогава ми каза: Видя ли това, сине човешки? Нима е малко за Юдовия дом, че вършат мерзостите, които вършат тук? Защото напълниха земята с насилие и пак се връщат да Ме разгневяват; и ето, поднасят клонката към носа си. Затова и Аз ще постъпя в ярост: окото Ми няма да пощади, нито ще пожалия; и макар да викат в ушите Ми с висок глас, пак няма да ги чуя. Езекиил 8:1–18.